

Hensigt imod. Hans Hensigt er jo at fremkalde en større Tilbøielighed til, navnlig vel paa Dvægpestens tidligere Standpunkt, men efter hans Udtalelse dog ogsaa ved den ondartede Lungesyges tidligere Standpunkt, hyderst resolut at flaae ned, men det er aabenbart, at det Forslag, som er stillet, netop vil virke i modsat Retning. Naar den Minister, som saaledes skulde gribe ind efter Forslagsstillersens Billie, derved paaførte Statskassen alene en Udgift, hvortil der jo ikke vilde være bevilliget Midler paa Finansloven (thi for saadanne overordentlige Tilfælde har man neppe forud givet nogen som helst Bevilling), saa vilde denne Minister aabenbart fornuftigviis være langt mindre tilbøielig til at skride ind, naar han aldeles ikke blev støttet fra Communens eller Amtets Side, eller naar han maatte sige sig selv, at der vel var fremkommet Udtalelser fra Communalautoriteter om Usfeligheden deraf, men at han ikke ret turde troe dem, fordi han saavel som de selv vidste, at det gik ud over Statskassen alene, og at det ikke gik ud over Amterne eller Sognene. Han maatte altsaa, naar Forslaget blev Lov, holde sig tilbage, fordi han frygtede for at paadrage Statskassen en Udgift og derved sig selv et Ansvar, som han ikke bagefter paa nogen Maade kunde retfærdiggjøre. Han maatte virkelig allermeest frygte, naar Forsøget lykkedes, thi saa var jo Faren borte. Det er aabenbart, at kun, naar der er Fællesskab i Ansvar, Fællesskab i Udgifter og Fællesskab i Raadslagning, vil man med Sikkerhed og Tryghed kunne gaae frem i denne Henseende.

Bloch: Derfom det første Underændringsforslag, som er stillet af den høitærede Indre- og Rigsminister, bliver vedtaget, saa troer jeg, det er temmelig ligegyldigt, hvad man vedtager om Erstatningens Størrelse. Taxationssummen vil da blive en reen Bagatel, thi saa kommer det jo til at hedde, at Dyrene skulle taxeres ifølge den Tilstand, hvori de ere ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til, at de efter denne Lov kunne dræbes. Det Dyr, som bliver at taxere, bliver altsaa en snivet Hest eller et skabet Faar eller en lunge-

syg Dre; man tager ikke Hensyn til, at det skal dræbes; derimod maa man tage Hensyn til den Sygdom, Dyret har, og saa bliver det omtrent ligegyldigt, enten Dyret skal dræbes eller det døer af denne Sygdom. Derfom man skulde udfinde Værdien af en snivet Hest, saa kunde man sætte den til Auction, men jeg troer ikke, der bliver betalt 4 Sk. for den, fordi man antager, at selv om der ikke er nogen Lov, hvorefter den skal dræbes, saa vil den døe af Sygdommen. Derfom har Udvalget foreslaaet, at der ved Taxationen ikke skal tages Hensyn til, at Dyret er besægt med Smitte, som gjør det høist sandsynligt, at det ikke kan leve. Derimod maa der vel tages Hensyn til den Tilstand, hvori Dyret forøvrigt befinder sig, om der f. Ex. ellers er Mangler eller Skavanker ved det, om det tidligere har haft en Sygdom, som har indvirket paa dets Tilstand, og paa den Maade troer jeg, at Udvalgets Udtryk er correctere end de, der indeholdes i bemeldte Underændringsforslag.

H. M. Petersen: Det er ogsaa min Betragtning, at hvad enten Ministerens Forslag eller Lovudkastet bliver vedtaget, saaledes som det er forelagt, troer jeg at vi gjøre Gierne af Dyrene snarere Skade end Gavn med at omtale det hele Erstatningspørgsmaal. Det er oftere fremhævet, at det Dyr, som er angreben af Smitte, enten det nu døer af sig selv, eller bliver slaaet ihjel et Par Dage førend det ellers vilde krepere, ikke kan vurderes uden til en Bagatel. Naar denne Tilføining ikke bliver sat i Loven, at der ikke skal tages Hensyn til den Smitsot, der har foranlediget Nedslagningen, saa kan det umuligt af nogen retskaffen Mand, som samvittighedsfuld vil udføre sin Handling, taxeres højere end til nogle faa Rigsdaler. Naar vi nu tage Hensyn til alle de Besværligheder og Byrder som Staten — vel at mærke det er Staten der her griber ind — paafører Gierne, saa mener jeg ogsaa, at den bør erstatte det Tab, der lides. Det er ganske rigtigt, at Staten i saadanne extraordinaire Tilfælde har Ret til at gribe ind i privat Mands Eiendomsret; i saadanne Tilfælde bør man indrømme visse